

คิดอย่างบัณฑิต โดย บัณฑิต ดาวัน (11 กุมภาพันธ์ 2009)

ความเหน็ดเหนื่อยที่แสนอบอุ่น

ช่วงปลายปีที่ผ่านมา หลายพื้นที่ในภาคเหนืออุณหภูมิต่ำกว่า 10 องศาเซลเซียส สร้างความทุกข์ยากให้กับพี่น้องอย่างมาก แต่ท่ามกลางความเหน็ดเหนื่อยก็มีความอบอุ่นเกิดขึ้น เมื่อหลายภาคส่วนช่วยกันมอบเสื้อผ้าและผ้าห่มไปยังพี่น้องเหล่านั้น หนึ่งในนั้นมีสหคริสตจักรบัพติศตในประเทศไทย ได้มอบให้ผมในฐานะประธานสหคริสตจักรบัพติศตภาคเหนือช่วยประสานงานผู้นำท้องถิ่น เพื่อส่งมอบผ้าห่มที่มีผู้ประสงค์จะให้แก่พี่น้องที่ประสบภัยหนาวจำนวนหนึ่ง หลังจากนั้นกระบวนการติดต่อสื่อสารก็เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งพี่น้องได้รับผ้าห่ม ดังนี้

ชุมชนจังหวัดเชียงราย อำเภอแม่สายมอบผ่านทางคริสตจักรบ้านอธิษฐานไปยังพี่น้องพื้นเมืองและหลายชนเผ่า ชุมชนจังหวัดน่านมอบผ่านทางผู้นำคริสตจักรในอำเภอเชียงกลาง อำเภอสันติสุข อำเภอแม่จรม และรอบ ๆ อำเภอเมือง ชุมชนจังหวัดลำปางผ่านทางผู้นำคริสตจักรในอำเภอเถินที่มีทั้งพี่น้องคนพื้นเมืองและกะเหรี่ยง และชุมชนจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอนผ่านทางผู้นำชนเผ่าพื้นเมืองลาหู่

ผมเชื่อว่าผ้าห่มที่เรามอบให้ไม่ใช่เป็นเพียงแค่เครื่องป้องกันความเหน็ดเหนื่อยทางกาย แต่เป็นสื่อรักแทนใจที่เต็มไปด้วยไออุ่นแห่งรักถึงพี่น้องเหล่านั้น ซึ่งหลายครั้งเราพบว่ามันเป็นสิ่งที่ยิ่งกว่า และยังเป็นการสำแดงความรักออกมาอย่างเป็นรูปธรรม ต้องขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนสนับสนุนในครั้งนี้ด้วย เพราะท่านได้ทำสิ่งที่เป็ประโยชน์อย่างมาก ดังคำสอนที่กล่าวไว้...

ถ้าพี่น้องชายหญิงคนใดขัดสนเครื่องนุ่งห่มและอาหารประจำวัน และมีคนใดในพวกท่านกล่าวแก่เขาว่า “เชิญไปเป็นสุขเถิด

ขอให้อบอุ่นและอิ่มเถิด” และไม่ได้ให้สิ่งที่เขาขัดสนนั้น จะเป็นประโยชน์อะไร (ยากอบ 2.15-16)

ในสภาวะที่พวกเราต่างรู้สึกว่าคุณค่าความรักของคนในยุคนี้ดูเหมือนจะเหือดหายและเยือกเย็นลงไปทุกที แต่ยังมีแสงสว่างปลายอุโมงค์ที่เป็นความหวังของชีวิตอยู่เสมอ แม้สิ่งที่เรามอบให้จะวัดทางปริมาณก็เป็นสิ่งของเพียงน้อยนิด แต่หากคิดเป็นต้นทุนทางใจก็กลายเป็นสิ่งยิ่งใหญ่เกินกว่าจะวัดได้ แม้อุณหภูมิจะลดต่ำลงเท่าใด ก็สามารถกลับกลายเป็นความเหน็ดเหนื่อยที่แสนจะอบอุ่นขึ้นมาได้ด้วยหัวใจแห่งรักที่เรามีให้กันและกัน...

ขออย่าให้สิ่งนี้พรากจากหัวใจของคุณและผมเลย...สัญญาด้วยใจใหม่ครับ ?